32000R1995

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1995/2000
ze dne 18. září 2000
o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Alžírska, Běloruska, Litvy, Ruska a Ukrajiny a konečném výběru uložených prozatímních cel a o zastavení antidumpigového řízení týkajícího se dovozů ze Slovenské republiky

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ([1]), a zejména na článek 9 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Komise předložený po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. PROZATÍMNÍ OPATŘENÍ

(1) Komise nařízením (ES) č. 617/2000 ([2]) (dále jen „prozatímní nařízení“) uložila prozatímní antidumpingové clo z dovozu směsí močoviny a dusičnanu amonného kódu KN 3102 80 00 a pocházejících z Alžírska, Běloruska, Litvy, Ruska a Ukrajiny a prozatímně přijala závazek nabídnutý alžírským vyvážejícím výrobcem.

(2) V témž nařízení byl prozatímně učiněn závěr, že na dovozy dotyčných výrobků pocházejících ze Slovenska, které byly rovněž podrobeny témuž šetření, nemá být uloženo žádné antidumpingové clo, protože se nezjistilo, že tyto dovozy způsobily významnou škodu výrobnímu odvětví Společenství.

B. NÁSLEDNÝ POSTUP

(3) Po oznámení základních skutečností a faktorů, na jejichž základě bylo rozhodnuto uložit prozatímní opatření vůči dovozu směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Alžírska, Běloruska, Litvy, Ruska a Ukrajiny (dále jen „oznámení“), předložilo několik dotčených stran své písemné připomínky. Stranám, které o to požádaly, byla poskytnuta také možnost ústního slyšení před Komisí.

(4) Komise pokračovala ve vyhledávání a ověřování všech informací, které považovala za nutné pro své konečné závěry.

(5) Všechny strany byly informovány o základních skutečnostech a faktorech, na jejichž základě se zamýšlí doporučit uložení konečných antidumpingových cel a konečné vybrání částek zajištěných formou prozatímních cel. Byla jim rovněž poskytnuta lhůta, ve které mohly po tomto sdělení učinit svá vyjádření.

(6) Ústní a písemné připomínky předložené stranami byly zváženy a v případech, kde to bylo uznáno za správné, byly prozatímní závěry příslušně upraveny.

C. DOTYČNÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

(7) Jak je uvedeno v bodu 8 odůvodnění prozatímního nařízení, dotyčným výrobkem je směs močoviny a dusičnanu amonného, kapalné dusíkaté hnojivo používané v zemědělství. Má se za to, že všechny směsi močoviny a dusičnanu amonného, bez ohledu na obsah dusíku, mají stejné základní fyzikální a chemické vlastnosti, a proto představují pro účely tohoto šetření jediný výrobek.

(8) Vzhledem k výše uvedenému a protože nebyly žádnou příslušnou stranou předloženy žádné nové argumenty ve vztahu k prozatímním závěrům Komise o dotyčném výrobku a vysloveným úvahám o obdobném výrobku, potvrzují se skutečnosti a závěry uvedené v bodech 8 a 9 prozatímního nařízení.

D. DUMPING

1. Alžírsko

a) *Běžná hodnota*

(9) Spolupracující vyvážející výrobce tvrdil, že jeho výrobní náklady byly nesprávně vypočteny, protože Komise nevzala v úvahu skutečnost, že na dovezené suroviny použité při výrobě dotyčného výrobku na vývoz nebylo zaplaceno žádné clo. Tvrdil rovněž, že Komise nesprávně určila přepravní náklady z továrny do přístavu.

(10) Obě tvrzení byla prozkoumána. Pokud jde o dovozní clo, bylo toto tvrzení shledáno správným. Vypočtená běžná hodnota byla proto přepočtena s přihlédnutím k tomuto

([1]) Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením ES č. 905/98 (Úř. věst. L 128, 30.4.1998, s. 18).
([2]) Úř. věst. L 75, 24.3.2000, s. 3.

faktoru. Pokud jde o tvrzení o přepravních nákladech, bylo zamítnuto, protože nebylo doloženo žádnou informací. Zbývající závěry o běžné hodnotě, uvedené v bodech odůvodnění 11 a 12 prozatímního nařízení, se potvrzují.

b) *Vývozní cena – srovnání*

(11) K této otázce nebyly předloženy žádné připomínky, a tudíž se potvrzují prozatímní závěry uvedené v bodech 13 a 14 odůvodnění prozatímního nařízení.

c) *Dumpingové rozpětí*

(12) K metodice použité při výpočtu dumpingového rozpětí nebyly předloženy žádné připomínky, a tudíž se potvrzuje metodika popsaná v bodu 15 odůvodnění prozatímního nařízení. Konečné dumpingové rozpětí pro spolupracujícího vyvážejícího výrobce vypočtené na tomto základě a vyjádřené jako procento ceny CIF franko hranice Společenství činí nyní 9,7 %.

Protože veškerý dovoz dotyčného výrobku do Společenství připadá na tohoto jediného známého vyvážejícího výrobce, stanoví se zbytkové dumpingové rozpětí na stejné úrovni.

2. **Litva**

a) *Běžná hodnota*

(13) Litevský výrobce vyslovil námitku proti prozatímním závěrům Komise ve formě tvrzení, že jeho běžná hodnota, která byla vypočtena bez domácích tržeb za dotyčný výrobek, je příliš vysoká a vedla k nadměrnému dumpingovému rozpětí (7,6 %). Tvrdil zejména, že jeho prodejní, všeobecné a správní výdaje byly nadhodnoceny a že tyto výdaje byly převzaty z odlišného souboru účetních dokladů (účetnictví za rok 1998, zkontrolované auditorem), než které byly použity pro výpočet výrobních cen (účetnictví vnitřního managementu za dobu šetření, od června 1998 do května 1999), což zkreslilo výsledky.

(14) Protože se zjistilo, že nedošlo k žádným prodejům dotyčných výrobků na domácím trhu, výše prodejních, všeobecných a správních výdajů musela být určena podle čl. 2 odst. 6 nařízení (ES) č. 384/96 (dále jen „základní nařízení“). Protože neexistují žádní další domácí litevští výrobci, jejichž výše prodejních, všeobecných a správních výdajů by se mohla použít, byla výše těchto výdajů u jediného litevského výrobce určena pro „stejnou všeobecnou kategorii výrobků u dotyčného vývozce a výrobce na domácím trhu země původu“. V tomto ohledu by mělo být zmíněno, že tato společnost původně ve své odpovědi na dotazník neposkytla vůbec žádné informace o svých celkových prodejních, všeobecných a správních výdajích. Tyto informace byly poskytnuty až po písemné urgenci Komise, přičemž byly nejen nepřesné, ale i neúplné v tom, že finanční výdaje byly vynechány. Proto se považovalo za vhodné využít pro účely prozatímního určení spolehlivý zdroj informací (faktury za rok 1998, zkontrolované auditorem).

(15) Po zveřejnění prozatímního nařízení byly prodejní, všeobecné a správní výdaje přepočteny na základě týchž účetních dokladů vnitřního managementu, které byly použity v prozatímních závěrech k určení výrobních nákladů dotyčných výrobků. Komise požádala o další objasnění údajů společnosti a projednala všechny informace, které obdržela od začátku šetření. Dospěla k závěru, že tyto údaje jsou základem, který je skutečně dostatečně spolehlivý k použití. V důsledku přepočtení prodejních, všeobecných a správních výdajů byla běžná hodnota upravena směrem dolů.

(16) Po oznámení definitivních závěrů vznesl litevský výrobce další námitky.

Všeobecně tato společnost tvrdila, že revidovaná metodika vedla k řadě nesrovnalostí v důsledku toho, že účetní údaje použité k určení prodejních, všeobecných a správních výdajů byly neúplné a nepřesné. K této všeobecné připomínce je třeba dodat, že šlo o tytéž údaje, které byly použity pro určení výrobních nákladů, proti nimž společnost v prozatímní etapě nic nenamítala, ba dokonce velmi zdůrazňovala, že tyto účetní doklady mají být použity rovněž k určení prodejních, všeobecných a správních výdajů.

Poté společnost vznesla několik zvláštních námitek. Za prvé tvrdila, že účetnictví vnitřního managementu vztahující se na dobu šetření podhodnocuje skutečný celkový i domácí obrat. Tato námitka byla zamítnuta, protože společnost měla od začátku šetření dostatek příležitostí k podání úplného a přesného obrazu své situace. Předtím neučinila žádnou zmínku o možné nepřesnosti údajů, které poskytla dřív, než se rozhodla zpochybnit konečné závěry, a dokonce ani pak nepředložila vysvětlení rozdílů v údajích o obratu.

Za druhé společnost tvrdila, že její vývozní prodejní, všeobecné a správní náklady byly v účetnictví vnitřního managementu podhodnoceny, protože v něm nebyly zahrnuty tyto náklady týkající se vývozu na jiné trhy mimo trhu Společenství, a že Komise měla tudíž odečíst větší částku z jejích celkových prodejních, všeobecných a správních nákladů, aby získala správnou výši jejích domácích prodejních, všeobecných a správních nákladů. Tato námitka byla zamítnuta, protože uvedené náklady představovaly krajně vysoký podíl na příjmu z tržeb z vývozu na tyto ostatní trhy v porovnání s vývozy do Společenství, a také proto, že během předchozího řízení nebyla vyslovena žádná zmínka o této nesrovnalosti a nebylo poskytnuto žádné vysvětlení, proč tyto výdaje v účetnictví managementu chyběly.

Za třetí společnost tvrdila, že některé z jejích finančních nákladů nelze vztahovat na výrobu močoviny a dusičnanu amonného, protože velkou část jejího podnikání tvoří holdingové činnosti. K tomu nutno podotknout, že výroba hnojiv představuje silně převažující část podnikání této společnosti a navíc společnost nezahrnula do své odpovědi na dotazník žádná data o finančních výdajích s argumentem, že na močovinu a dusičnan amonný se žádné takové výdaje nevztahují. Má se za to, že všechny výdaje, které nelze přímo připisovat určitému výrobku, mají být přesto uvažovány a že při nedostatku jiného přiměřenějšího přístupu je vhodným základem pro rozdělení těchto výdajů obrat. Tato námitka byla proto zamítnuta, s výjimkou vztahující se na „výdaje na finanční zprostředkování", které, jak se zjistilo, není třeba brát v úvahu, protože ty by neměly mít na konečné závěry žádný vliv.

Za čtvrté tato společnost tvrdila, že všeobecné a správní výdaje měly být zahrnuty pouze tehdy, pokud se týkaly výrobních činností. Společnost předložila tabulku obsahující údaje, které byly připraveny na tomto základě jejími externími auditory. Tato námitka byla zamítnuta, protože auditoři v dopisu, k němuž byla tabulka připojena, výslovně odmítli vyjádřit k těmto údajům své stanovisko. Navíc je zde stejně relevantní argument, který je uveden v předchozím odstavci a týká se všeobecného způsobu rozdělování výdajů. Zamítnuta byla rovněž podobná námitka proti rozdělení všeobecných a správních výdajů vzniklých v souvislosti s obchodními činnostmi, která nebyla podložena žádným podpůrným důkazem.

(17) Stěžovatel, Evropské sdružení výrobců hnojiv (EFMA), předložil také připomínky k metodě konstrukce běžné hodnoty u litevského výrobce a tvrdil, že Komise měla provést úpravy týkající se:

— odpisových sazeb; z toho důvodu, že sazby, které uplatnil výrobce, jsou příliš nízké a neodpovídají těm, které jsou uplatňovány v západní Evropě, a zejména ve výrobním odvětví Společenství,

— ocenění základních prostředků; z toho důvodu, že základní prostředky výrobce nebyly oceněny podle mezinárodních účetních norem,

— ceny plynu; je považovaná za příliš nízkou, je účtovaná ruským dodavatelem plynu, promítá se v abnormálně nízkých výrobních nákladech. Stěžovatel navrhl, aby Komise přepočetla náklady výrobce na plyn na základě údajů získaných od některého dodavatele plynu ve Společenství, které se považují za nejnižší přiměřenou cenu, kterou by mohl litevský výrobce platit za plyn v době šetření.

Všechny tyto tři námitky byly prozkoumány. Pokud jde o odpisy, většina odpisových sazeb – v žádném případě však ne všechny – byla dlouhodobější než ty, které uplatňují výrobci Společenství, avšak většinou byly tyto sazby uvnitř rozpětí zjištěného ve Společenství. Odpisy jako procento výrobních nákladů však nebyly významně odlišné od těch, které byly zjištěny jako typické ve výrobním odvětví Společenství. Navíc byly uvedené sazby v souladu s litevskou účetní praxí. Bylo také zjištěno, že ocenění základních prostředků bylo uvedeno podle vnitrostátních účetních předpisů. Proto byly tyto námitky zamítnuty.

Pokud jde o námitku týkající se cen plynu, tato otázka již byla důkladně prozkoumána v prozatímní etapě řízení a byl přijat závěr, že nejsou žádné důkazy pro tvrzení, že účtované ceny nebyly spolehlivé nebo že neodrážely skutečnou cenu dodávek. Navíc se zjistilo, že cena zaplacená za plyn litevským výrobcem nebyla nižší, než cena udaná stěžovatelem. Proto byla zamítnuta i tato námitka.

b) *Vývozní cena – srovnání*

(18) K této otázce nebyly předloženy žádné připomínky, tudíž se potvrzují prozatímní závěry uvedené v bodech 17 a 18 prozatímního nařízení.

c) *Dumpingové rozpětí*

(19) K metodice použité k výpočtu dumpingového rozpětí nebyly předloženy žádné připomínky, tudíž se potvrzuje metodika popsaná v bodu 19 odůvodnění prozatímního nařízení. Konečné dumpingové rozpětí pro spolupracujícího vyvážejícího výrobce vypočtené na tomto základě s přihlédnutím k výše uvedeným změnám a vyjádřené jako procento ceny CIF franko hranice Společenství činí nyní 5,8 %.

Protože veškerý dovoz dotyčného výrobku z Litvy do Společenství připadá na tohoto jediného vyvážejícího výrobce, stanoví se zbytkové dumpingové rozpětí na stejné úrovni.

3. **Bělorusko, Rusko a Ukrajina**

a) *Analogická země*

(20) Ohledně volby Litvy jako třetí země s tržní ekonomikou nebyly předloženy žádné připomínky, tudíž se potvrzují prozatímní závěry uvedené v bodu 22 odůvodnění prozatímního nařízení.

b) *Rusko*

i) individuální režim

(21) Jeden spolupracující výrobce požádal, aby byla jeho žádost o individuální režim znovu zvážena, a to z toho důvodu, že jeho prodej na vývoz nebyl podroben žádnému zasahování ze strany státu. Na podporu této žádosti předložil následující argumenty:

— podmínky jeho vývozního prodeje byly určeny svobodně,

— dozorčí radu společnosti volí každoročně akcionáři, z nichž většina jsou soukromé společnosti nebo fyzické osoby. Členové rady jsou až na jednoho nezávislí na státu,

— směny deviz jsou prováděny při tržním kurzu.

(22) Komise žádost o individuální režim projednala, přičemž v této konečné etapě zaměřila svou analýzu hlavně na ty oblasti, které mají přímý dopad na vývozní činnost společnosti. Z tohoto hlediska zaujala stanovisko, že argumenty předložené touto společností jsou odůvodněné, a protože měla také za to, že úroveň státního zasahování není taková, že by dovolovala obcházení opatření, jestliže by vývozcům byly poskytnuty různé sazby cla, námitku společnosti přijala.

(23) Stěžovatel vznesl ostré námitky proti udělení individuálního režimu tomuto výrobci v konečné etapě vzhledem k tomu, že Komise tuto žádost v prozatímní etapě zamítla z důvodu, že „nebyl dostatečně prost státního vlivu". Samotný tento fakt by měl být dostatečným důvodem k tomu, aby Komise upustila od změny svého rozhodnutí. Argumentoval tím, že slevy ruského státu na ceny plynu poskytují jeho výrobcům hnojiv nenáležitou konkurenční výhodu a že jejich prodeje na vývoz proto nelze pokládat za opravdové tržní transakce. Vyjádřil rovněž obavy ze zvýšené možnosti obcházení cel, protože individuální rozpětí je trochu nižší než celostátní rozpětí.

Připomeňme, že rozhodnutí přijaté v prozatímní etapě se vždy projednávají z hlediska vznesených připomínek a před formulováním konečných závěrů je lze změnit. Zatímco je stále pravda, že stát má vliv na určování cen plynu, určování běžné hodnoty na základě hodnoty konstruované v analogické zemi učinilo tento argument bezpředmětným. Navíc bylo zjištěno, že tato společnost má volnost rozhodovat o tom, jaká množství vyveze a za jaké ceny. V každém případě by se přijetí uvedeného argumentu rovnalo odepření individuálního režimu všem společnostem, které nesplňují podmínky pro přiznání postavení tržní ekonomiky (protože nesplňují kritéria stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení). Pokud jde o dodatečné riziko obcházení, poukazuje se na bod 23 odůvodnění týkající se nezávislosti dotyčné ruské společnosti na státu.

ii) Srovnání

(24) Stěžovatel vznesl také námitku proti základu, na kterém byla srovnávána běžná hodnota s vývozní cenou, tj. FOB (franko paluba). Tvrdil, že uplatnění této metody závěry zkreslilo, protože dostatečně nevzalo v úvahu rozdíl mezi vnitřními přepravními náklady v zemích s tržní ekonomikou a v zemích s netržní ekonomikou, a že kdyby se srovnání provedlo na základě cen ze závodu (EXW), bylo by dumpingové rozpětí významně širší.

Srovnání běžné hodnoty s vývozní cenou se má provádět na skutečně podobném obchodním stupni, ať jde o ceny FOB nebo EXW. V daném případě je dotyčným výrobkem hromadný výrobek, u něhož přepravní náklady představují velmi vysoký podíl prodejní ceny. Po pečlivém prozkoumání uvedených argumentů má Komise za to, že srovnání na základě FOB skutečně dává nepřiměřenou výhodu firmám, jejichž geografická poloha – v případě firem nacházejících se v zemích s tržní ekonomikou – by jim znemožňovala vyvážet hromadné výrobky, a proto pro účely konečného určení změnila základ pro srovnávání z ceny FOB na cenu EXW. Proto byly provedeny příslušné úpravy vývozní ceny, pokud jde o náklady na přepravu ze závodu do přístavu a na přístavní služby.

iii) Dumpingové rozpětí

(25) Individuální dumpingové rozpětí pro spolupracujícího vývozního výrobce, kterému byl poskytnut individuální režim, a celostátní dumpingové rozpětí pro všechny ostatní výrobce byla znovu přepočtena pomocí revidované běžné hodnoty litevského výrobce (viz body 13 – 15 odůvodnění).

Dumpingová rozpětí vpočtená na tomto základě a vyjádřená jako procento ceny CIF hranice Společenství jsou následující:

JSC Nevinnomyssky Azot	28,5 %
všechny ostatní společnosti	41,0 %.

c) *Bělorusko*

i) Srovnání

(26) Vzhledem ke změně základu pro srovnávání z cenové úrovně FOB na úroveň ceny EXW (viz bod 24 odůvodnění) byly provedeny příslušné úpravy vývozní ceny, pokud jde o náklady na přepravu ze závodu do přístavu a na přístavní služby.

ii) Dumpingové rozpětí

(27) Dumpingové rozpětí pro Bělorusko bylo přepočteno pomocí revidované běžné hodnoty litevského výrobce (viz body odůvodnění 13 – 15).

(28) Spolupracující vyvážející výrobce tvrdil, že se mu nedostalo přiměřené informace o prozatímních závěrech, a tím mu bylo zabráněno předložit jakékoli podstatné nebo smysluplné připomínky k výpočtu dumpingového rozpětí. Kromě toho tvrdil, že vyvezená množství byla chybně spočtena, protože nebyl vzat v úvahu obrat a protože část

vyvezené směsi močoviny a dusičnanu amonného měla obsah dusíku 30 % místo obvyklejších 32 %. Konečně tvrdil, že hodnota CIF byla chybně vypočtena.

(29) Pokud jde o množství informací obsažených v dokumentu obsahujícím oznámení o prozatímních závěrech, má se za to, že poskytnuté informace představují možné maximum, aniž by byla porušena povinnost důvěrnosti vůči jedinému litevskému výrobci ohledně jeho běžné hodnoty.

(30) Pokud jde o ostatní námitky, byly projednány dostupné informace a byla upravena vývozní množství. Pokud jde o výpočet hodnoty CIF, potvrzuje se metodika přijatá v prozatímním nařízení.

(31) K určování dumpingového rozpětí nebyly vzneseny žádné jiné připomínky, tudíž se potvrzuje metodika uvedená v bodu 31 prozatímního nařízení o clu. Celostátní dumpingové rozpětí vyjádřené jako procento ceny CIF hranice Společenství činí na tomto základě 55,0 %.

d) *Ukrajina*

i) Srovnání

(32) V důsledku změny základu pro srovnávání úrovní cen FOB a EXW (viz bod 24 odůvodnění) byly provedeny příslušné úpravy vývozní ceny, pokud jde o náklady na přepravu ze závodu do přístavu a na přístavní služby.

ii) Dumpingové rozpětí

(33) Komise přepočetla ukrajinské dumpingové rozpětí pomocí revidované běžné hodnoty litevského výrobce (viz body 13 – 15 odůvodnění).

Na tomto základě činí celostátní dumpingové rozpětí vyjádřené procentem ceny CIF hranice Společenství 50,4 %.

E. DEFINICE VÝROBNÍHO ODVĚTVÍ SPOLEČENSTVÍ

(34) Protože nebyly obdrženy žádné připomínky ani nové informace týkající se definice výrobního odvětví Společenství, potvrzují se prozatímní závěry o definici výrobního odvětví Společenství uvedené v bodech 35 a 36 prozatímního nařízení.

F. ÚJMA

1. Kumulace

(35) Stěžovatel vznesl námitku proti dekumulaci Slovenské republiky, avšak bez předložení jakékoli nové informace. V tomto ohledu se zdůrazňuje zejména to, že jak objemy, tak tržní podíly dovozů pocházejících ze Slovenské republiky byly nejnižší ze všech dotyčných zemí a že jejich ceny nepodtrhávají ceny výrobního odvětví Společenství. Prozatímní závěry ohledně vhodnosti dekumulace dovozů pocházejících ze Slovenské republiky se tudíž potvrzují.

(36) Alžírský vyvážející výrobce požádal, aby dovozy pocházející z Alžírska byly oceňovány odděleně z důvodů nízkého dumpingového rozpětí, malého průměrného tržního podílu a malého rozpětí cenového podtržení. V tomto ohledu by se mělo poukázat na to, že dumpingové rozpětí pro dovozy z Alžírska je nad minimální úrovní a objem těchto dovozů během doby šetření není zanedbatelný. Dále, pokud jde o podmínky hospodářské soutěže, objem dovozů vykazoval trend růstu, cenové chování alžírského vyvážejícího výrobce bylo srovnatelné s chováním ostatních vyvážejících výrobců v ostatních dotyčných zemích a u těchto vývozů, které používaly stejné obchodní kanály, bylo zjištěno cenové podtržení. Z těchto důvodů a podle čl. 3 odst. 4 základního nařízení se potvrzují prozatímní závěry uvedené v bodu 41 prozatímního nařízení.

2. Cenové podtržení

(37) Vyvážející výrobce z Běloruska uvedl, že clo platné pro dovozy pocházející z Běloruska představovalo v roce 1998 6,8 % a v roce 1999 6,5 %, zatímco Komise při výpočtu ceny CIF hranice Společenství, DEQ se zaplaceným clem použila pro všechny dovozy úroveň 6,5 %. Hodnota CIF byla podle toho přepočtena, což však nezměnilo pásmo pro rozpětí cenového podtržení pro dovozy pocházející z Běloruska zmíněné v bodu 46 odůvodnění prozatímního nařízení.

(38) Protože se clo platné pro dovozy pocházející z Ruska v roce 1999 také změnilo, bylo podle toho přepočteno také rozpětí cenového podtržení pro dovozy pocházející z Ruska. Revidovaný vážený průměr cenového podtržení vyjádřený procentem výše cen výrobního odvětví Společenství dosahuje 6,5 %. Jinak se metodika uvedená v bodu 46 odůvodnění nařízení o prozatímním clu potvrzuje.

3. Stav výrobního odvětví Společenství

(39) Některé strany předložily k úvaze námitku, že při analýze újmy měla být porovnána situace v roce 1995 se situací v době šetření, a ne situace v roce 1997 se situací v době šetření. V tomto ohledu by mělo být ujasněno, že významná újma v době šetření je jednou z podmínek, které mají být splněny předtím, než lze přijmout antidumpingová opatření. Je třeba si uvědomit, že základní nařízení nevyžaduje, aby ke újmě docházelo po celou dobu trvání šetření o újmě. To by se rovnalo požadavku, aby se stav výrobního odvětví Společenství neustále zhoršoval po dobu čtyř až pěti let předtím, než by opatření mohla být uložena. Aby se zjistilo, zda taková újma existuje, slouží jako výchozí bod mj. předchozí roky a události a trendy zjištěné mezi nimi a dobou šetření. V současném případě šetření zahrnulo dobu mezi rokem 1995 a dobou šetření,

a ne jen rok 1995 a dobu šetření, jak navrhovaly tyto strany. Vezmeme-li v úvahu vývoj během této doby, zjišťujeme výrazné zhoršení situace ve výrobním odvětví Společenství zejména mezi rokem 1997 a dobou šetření. Vzhledem k výše uvedenému se potvrzují prozatímní závěry o významné újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství.

G. **PŘÍČINY**

(40) Někteří vyvážející výrobci vyslovili názor, že Komise podcenila důsledky čínského rozhodnutí zakázat od dubna 1997 dovozy močoviny vzhledem k celosvětovém přebytku nabídky. V tomto ohledu je třeba si uvědomit, že existence nebo neexistence nadměrné nabídky, ať je její význam jakýkoli, neopravňuje k dumpingovým dovozům způsobujícím újmu výrobnímu odvětví Společenství. Proto se při neexistenci jakýchkoli nových informací potvrzují závěry uvedené v bodech 62 a 63 odůvodnění prozatímního nařízení.

H. **ZÁJEM SPOLEČENSTVÍ**

(41) Protože nebyly obdrženy žádné nové informace, potvrzují se prozatímní závěry popsané v bodech 64 – 69 odůvodnění prozatímního nařízení.

I. **ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ**

1. **Ukončení řízení týkajícího se Slovenské republiky**

(42) Vzhledem k závěrům uvedeným v bodu 60 prozatímního nařízení, tj. že nebylo zjištěno žádné cenové podtržení, že objem dovozu byl poměrně nízký a tržní podíl malý a stabilní, ukončuje se řízení týkající se dovozů pocházejících ze Slovenské republiky bez uložení opatření.

2. **Úroveň eliminace újmy**

(43) Pro účely stanovení úrovně konečných opatření, která mají být uložena, se potvrzuje, že ceny dumpingových dovozů se mají zvýšit na úroveň, při které je dumping působící újmu odstraněn.

(44) Stěžovatel vznesl námitku, že zisková přirážka 5 % není realistická a že by při určování úrovně ceny nepůsobící újmu měla být uplatněna vyšší úroveň zisku. Protože však zisková přirážka 5 % byla uplatněna v předchozích případech antidumpingových opatření týkajících se směsí močoviny a dusičnanu amonného a protože nejsou k dispozici údaje, které by naznačovaly změnu okolností vyžadující nové hodnocení, přijímá se závěr, že přirážka 5 % zůstává i nadále vhodnou úrovní zisku.

(45) Dále se potvrzuje metodika určování rozpětí újmy uvedená v bodu 70 odůvodnění prozatímního nařízení.

(46) Rozpětí škody u Běloruska bylo revidováno tak, aby bralo v úvahu skutečnost, že clo platné pro dovozy pocházející z Běloruska představovalo v roce 1998 6,8 % a v roce 1999 6,5 %, zatímco, jak je uvedeno výše, Komise při výpočtu hodnoty CIF hranice Společenství, DEQ se zaplaceným clem použila 6,5 % na všechny dovozy. Hodnota CIF bylo podle toho přepočtena. Nové rozpětí škody u dovozů pocházejících z Běloruska činí 27,5 %.

(47) Protože clo platné pro dovozy pocházející z Ruska se v roce 1999 rovněž změnilo, bylo také podle toho přepočteno rozpětí újmy na dovozy pocházející z Ruska. Protože jednomu ruskému vyvážejícímu výrobci byl udělen individuální režim, bylo podle toho přepočteno individuální rozpětí škody. Nová rozpětí újmy na dovozy pocházející z Ruska však zůstávají pod zjištěnými dumpingovými rozpětími.

3. **Závazky**

(48) Závazek přijatý v prozatímní etapě od alžírského vyvážejícího výrobce byl revidován tak, aby se upravila minimální dovozní cena na základě konečných závěrů týkajících se tohoto výrobce (viz výše body 9 – 12 odůvodnění).

Závazky nabídnuté dvěma spolupracujícími společnostmi byly odmítnuty. Jeden byl odmítnut proto, že dotyčná společnost nebyla vyvážejícím výrobcem, od něhož by bylo možno takovýto závazek přijmout, nýbrž zprostředkujícím obchodníkem kupujícím dotyčný výrobek od nespolupracujícího výrobce a prodávajícím jej spřízněné společnosti na vývoz. Druhá nabídka závazku byla odmítnuta proto, že společnost je integrovaným výrobcem hnojiv, a proto má v případě, kdy je konfrontována s opatřeními vůči jednomu ze svých výrobků, k dispozici širokou škálu možností uplatnění na trhu. Je třeba zdůraznit, že za těchto okolností by se sledování závazků ukázalo nepraktickým.

Závazek nabídnutý spolupracujícím běloruským vyvážejícím výrobcem byl odmítnut z podobných důvodů.

4. **Forma a úroveň konečných opatření**

(49) S přihlédnutím k výše uvedenému se má za to, že podle čl. 7 odst. 2 základního nařízení mají být konečná atidumpingová cla uložena na úrovni zjištěných rozpětí újmy, která jsou nižší než dumpingová rozpětí. Z důvodů uvedených v bodech 15 a 19 odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzuje, že zbytková cla u Alžírska a Litvy mají být stanovena pro jediného výrobce v každé z těchto dvou zemí.

(50) Za účelem zajištění účinku těchto opatření a předcházení cenové manipulaci, která byla zjištěna v některých předchozích řízeních týkajících se hnojiv, se potvrzuje, že cla se mají uložit ve formě zvláštní částky za tunu. Tato cla činí:

Země	Dumpingové rozpětí	Základ pro antidumpingové clo	Výše cla (za tunu)
Alžírsko			
– Fertalge Industries	9,7	9,7	6,88 EUR
Bělorusko	55,0	27,5	17,86 EUR
Litva			
– JSC Achema	5,8	5,8	3,98 EUR
Rusko			
– JSC Nevinnomyssky Azot	28,5	27,4	17,80 EUR
– Všechny ostatní firmy	41,0	32,0	20,11 EUR
Ukrajina	50,4	45,7	26,17 EUR

(51) Individuální sazba cla pro jednotlivou společnost uvedená v tomto nařízení byla stanovena na základě závěrů současného šetření. Odráží tak situaci zjištěnou během tohoto šetření ve vztahu k dotyčné společnosti. Tato sazba cla (na rozdíl od celostátní sazby cla vztahující se na „všechny ostatní společnosti“) se tudíž vztahuje výslovně na dovozy výrobků pocházejících z dotyčné země a vyrobených touto společností, tedy uvedenou konkrétní právnickou osobou. Dovezené výrobky vyrobené kteroukoli jinou společností, která není zvláště uvedena v operativní části tohoto nařízení svým názvem a adresou, včetně subjektů spřízněných s těmito zvláště uvedenými společnostmi, nemohou využívat výhod této sazby a podléhají sazbě cla, která se vztahuje na „všechny ostatní společnosti“.

(52) Jakákoli žádost o uplatnění této sazby antidumpingového cla na jednotlivou společnost (např. po změně jména subjektu nebo po zřízení nové výroby či nových prodejních subjektů) má být předložena Komisi na její adresu [1] ihned se všemi příslušnými informacemi, zejména s informacemi o jakékoli změně činnosti společnosti týkající se výroby, prodeje na domácím trhu nebo na vývoz spojené např. se změnou jména nebo změnou výroby či prodejních subjektů. Komise v případě potřeby po konzultaci s poradním výborem příslušným způsobem toto nařízení změní aktualizací seznamu společností využívajících výhod individuální celní sazby.

J. **VÝBĚR PROZATÍMNÍCH CEL**

(53) Vzhledem k rozsahu zjištěných dumpingových rozpětí a úrovni újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství se považuje za nutné, aby částky zajištěné formou prozatímního antidumpingového cla, uloženého nařízením (ES) č. 617/2000, byly konečně vybrány ve výši sazby konečně uloženého cla,

[1] European Commission
Directorate-General Trade
Directorate C
DEM 24 – 8/38 Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo z dovozu směsí močoviny a dusičnanu amonného ve vodném nebo amoniakálním roztoku kódu KN 3102 80 00 pocházejících z Alžírska, Běloruska, Litvy, Ruska a Ukrajiny.

2. Výše cla v eurech za tunu jsou pro příslušné země následující:

Země	Společnost	Výše cla (za tunu)	Dodatečný kód TARIC
Alžírsko	všechny společnosti	6,88 EUR	A 999
Bělorusko	všechny společnosti	17,86 EUR	–
Litva	všechny společnosti	3,98 EUR	–
Rusko	JSC Nevinnomyssky Azot 357030 Ruská federace Stavropolská oblast Nevinnomyssk, ul. Nizajeva 1	17,80 EUR	A176
	všechny ostatní společnosti	20,11 EUR	A999
Ukrajina	všechny společnosti	26,17 EUR	–

3. V případech, kdy zboží bylo poškozeno před uvedením do volného oběhu a kdy je z tohoto důvodu skutečně zaplacená nebo splatná cena poměrně upravena za účelem určení celní hodnoty podle článku 145 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 [1], sníží se výše antidumpingového cla, vypočtená na základě výše uvedených částek, o procentní podíl, který odpovídá poměrné úpravě ceny skutečně zaplacené nebo splatné.

4. Bez ohledu na odstavec 1 se konečné clo podle článku 2 nevztahuje na dovozy uvedené do volného oběhu.

5. Pokud není uvedeno jinak, použijí se platná ustanovení týkající se cel.

6. Řízení týkající se dovozu směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících ze Slovenské republiky se zastavuje.

Článek 2

1. Dovozy podle závazku nabídnutého společností:

Společnost	Země	Dodatečný kód TARIC
Fertalge Industries spa 12, Chemin AEK Gadouche Hydra Alžír	Alžírsko	A107

a přijatého Komisí se při uvedení do volného oběhu osvobozují od antidumpingového uvedené v čl. 1 odst. 2, jestliže dotčené zboží bylo vyrobeno a přímo vyvezeno a fakturováno výše uvedenou společností dovozní společnosti ve Společenství a přihlášeno k proclení pod příslušným dodatečným kódem TARIC.

[1] Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 40.

2. Osvobození se podmiňuje předložením platné závazné faktury vydané vývozní společností a obsahující podstatné prvky uvedené v příloze k nařízení (ES) č. 617/2000 celním orgánům příslušného členského státu.

Článek 3

Částky zajištěné pomocí prozatímních antidumpingových cel z dovozu směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Alžírska, Běloruska, Litvy, Ruska a Ukrajiny podle nařízení (ES) č. 617/2000 se vyberou ve výši konečně uložené celní sazby. Zajištěné částky, které převyšují konečné sazby antidumpingových cel, se uvolňují. V případech, kdy je sazba uloženého konečného cla vyšší než sazba prozatímního cla, vyberou se s konečnou platností pouze částky zajištěné ve výši prozatímního cla.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. září 2000.

Za Radu

předseda

H. VÉDRINE